

MARIA DZWONI DO ADAMA

- Adam: Halo, słucham?
- Maria: Dzień dobry, mówi Maria.
- Adam: Cześć, tu Adam. Co słychać?
- Maria: Nic nowego. Dzwonię, bo mam problem. Tłumaczę tekst z angielskiego na polski i nie wiem, jak przetłumaczyć czasownik „must”.
- Adam: „Must” – to polskie „musieć”, koniugacja -ę, -isz. „Sz” z pierwszej osoby liczby pojedynczej i trzeciej osoby liczby mnogiej zmienia się w „si”. Musisz na to uważać. Teraz rozumiesz?
- Maria: Myślę, że tak. Lubię, kiedy mi tłumaczysz to, czego nie rozumiem. Robisz to tak jasno.
- Adam: O, dziękuję za komplement. Robię to, jak umiem.
- Maria: Muszę już kończyć...
- Adam: Przepraszam, nie słyszę...
- Maria: Muszę już kończyć, bo codziennie w południe chodzę na lektorat, a już prawie dwunasta.
- Adam: Widzę, że nie lubisz rozmawiać ze mną...
- Maria: O, nie! Naprawdę lubię, ale nie mam czasu...
- Adam: No tak, uczysz się bardzo pilnie. Cześć!
- Maria: Cześć! Do zobaczenia, do jutra.

ĆWICZENIE I

■ Na podstawie tekstu proszę wybrać odpowiedź:

- Do kogo dzwoni Maria?
 - do profesora
 - do kolegi
 - do brata
- Z jakiego języka Maria tłumaczy tekst?
 - z polskiego
 - z angielskiego
 - z francuskiego
- Czego nie rozumie Maria?
 - jednego czasownika
 - jakiś słowa
 - liczby mnogiej
- Jak często Maria ma lektorat?
 - co tydzień
 - codziennie
 - co miesiąc
- Kiedy rozmawiają Maria i Adam?
 - rano
 - w południe
 - wieczorem
- Jak się uczy Maria?
 - bardzo pilnie
 - intensywnie
 - długo i pilnie

ĆWICZENIE II

■ Proszę wybrać odpowiednią formę czasownika (*verbum*):

- Anna

mówię
mówisz
mówi

 bardzo wyraźnie.
- <ty> Czy

dzwonię
dzwonisz
dzwoni

 teraz do Adama?
- <ja>

Muszę
Musisz
Musi

 codziennie uczyć się polskiego.

- Czy Adam

lubię
lubisz
lubi

 rozmawiać przez telefon?
- <ja>

Lubię
Lubisz
Lubi

 śpiewać,

robię
robisz
robi

 to, jak umiem.
- Karol codziennie

chodzę
chodzisz
chodzi

 na lektorat, a ja co dzień

chodzę
chodzisz
chodzi

 na spacer.
- <ty> – Czy

widzę
widzisz
widzi

 ten album Warszawy? Jest bardzo piękny.
- <ja>

Myszę
Mysłisz
Mysli

, że lubicie Adama i Annę.

ĆWICZENIE III

■ Proszę wybrać odpowiednią formę czasownika (*verbum*):

- Maria

tłumaczę
tłumaczysz
tłumaczy

 tekst z polskiego na angielski.
- <ty> – Czy często

tłumaczę
tłumaczysz
tłumaczy

? Ja

tłumaczę
tłumaczysz
tłumaczy

 bardzo rzadko.
- Adam! Czy słuchasz radia? Czy

słyszę
słyszysz
słyszysz

, kto śpiewa?
– Tak,

słyszę
słyszysz
słyszysz

 ten głos. To Turnau.
- Maria! Czego

uczę się
uczysz się
uczy się

 tak pilnie?

-

Uczę się
Uczysz się
Uczy się

 polskiego. Jutro mam egzamin.

5. Czego

uczę się
uczysz się
uczy się

 Adam? <on>

Uczę się
Uczysz się
Uczy się

 angielskiego.

ĆWICZENIE IV

■ Proszę wybrać odpowiednią formę czasownika (*verbum*):

1. - Anna! Czy ty i Maria

dzwonimy
dzwonicie
dzwonią

 czasem do Adama?

- Tak,

dzwonimy
dzwonicie
dzwonią

 często, ale nigdy nie ma go w domu.

2. - Czy Adam i Karol

lubimy
lubicie
lubią

 śpiewać?

- Tak, oni bardzo

lubimy
lubicie
lubią

 śpiewać. My też bardzo

lubimy
lubicie
lubią

.

3. <my> Codziennie

chodzimy
chodzicie
chodzą

 na lektorat. A oni?

- Oni

chodzimy
chodzicie
chodzą

 rzadko. Nie

uczymy się
uczycie się
uczą się

 pilnie.

4. <wy> - Widzę, że coś

tłumaczymy
tłumaczycie
tłumaczą

 ...

<my> - Tak,

tłumaczymy
tłumaczycie
tłumaczą

 tekst z angielskiego na polski. To nie jest łatwe.

ĆWICZENIE V

■ Proszę wybrać odpowiednią formę rzeczownika (*substantivum*):

A. 1. Maria tłumaczy

tekst
tekstu
tekstem

 z angielskiego na polski.

Adam tłumaczy

książka
książką
książkę

 z polskiego na angielski.

2. Anna lubi

kot
kota
kotem

, Mruczka, lubi też

Adam
Adama
Adamem

.

3. Karol codziennie chodzi na

lektorat
lektoratu
lektoratem

.

Adam co dzień chodzi na

spacer
spaceru
spacerem

.

4. Często widzę

Anna
Anny
Annę

, kiedy wraca autobusem.

B. 1. Maria już rok uczy się

język polski
języka polskiego
językiem polskim

.

2. Karol uczy się nowej

piosenka
piosenki
piosenkę
piosenką

.

3. Maria dzwoni do

Adam
Adama
Adamem

.

4. Często dzwonię do

Maria
Marii
Marię
Marią

.

5. Czy zawsze dzwonisz do

Anna
Anny
Annę
Anną

 wieczorem?

ĆWICZENIE VI

■ Wyrazy w nawiasach proszę podać w odpowiedniej formie:

- <ty> – Czy (słyszeć), co ja (mówić)?
 - <ty> – Czy (musieć) ciągle śpiewać?
<ja> – Tak, (musieć). Bardzo (lubić) śpiewać.
 - Karol rzadko (dzwonić) do Anny.
 - <ja> – Kiedy coś (robić), (musieć) słuchać radia.
 - Maria (lubić) rozmawiać z Adamem.
 - <ja> – (Widzieć), że <ty> coś (robić)...
- <ja> – Tak, (tłumaczyć) artykuł na angielski.

ĆWICZENIE VII

■ Wyrazy w nawiasach proszę podać w odpowiedniej formie:

- Anna i ja codziennie (chodzić) na spacer.
Adam i Karol też (chodzić), ale na lektorat.
- <wy> – Czy (uczyć się) polskiego?
<my> – Tak, dzisiaj (uczyć się) cały dzień.
- Karol i Anna (tłumaczyć) ciekawy artykuł. My (tłumaczyć) poezję.
- Bardzo lubię Karola. Czy wy też go (lubić)?
<my> – Tak, bardzo go (lubić).
- Do kogo (dzwonić) Anna i Maria?
Oczywiście (dzwonić) do Adama.

ĆWICZENIE VIII

■ Na podstawie tekstu proszę odpowiedzieć na pytania:

- Do kogo dzwoni Maria?
- Dlaczego Maria dzwoni do Adama?
- Jaki problem ma Maria?
- Na jaki język Maria tłumaczy tekst?
- Co lubi Maria?
- Za co dziękuje Adam?
- Jak uczy się Maria?
- Dokąd codziennie chodzi Maria?

ĆWICZENIE IX

■ Z podanych wyrazów proszę ułożyć zdania:

- <ja> tłumaczyć, z, na, tekst, język polski, angielski.
- codziennie, wieczór, dzwonić, Adam, Anna, do.
- <ty> musieć, po polsku, wyraźnie, mówić, bardzo.
- <ja> wieczór, lubić, czytać, książka.
- południe, Anna, robić, obiad, w.
- <ja> słyszeć, nie, Adam, co, mówić.
- <wy> co dzień, spacer, chodzić, daleko, bardzo, na.
- <ja> widzieć, Adam, że, lubić, nie, Mruczek, kot.
- <my> pilnie, uczyć się, język polski, trudny.

ĆWICZENIE X

■ Wyrazy w nawiasach proszę podać w odpowiedniej formie:

- Adam: Halo, (słuchać)?
 Maria: Dzień dobry, (mówić) Maria.
 Adam: Cześć, tu Adam. Co słychać?
 Maria: Nic nowego. (Dzwonić), bo mam problem. (Tłumaczyć) tekst z angielskiego na polski i nie wiem, jak przetłumaczyć czasownik „must”.
 Adam: „Must” – to polskie „musieć”, koniugacja -ę, -isz. „Sz” z pierwszej osoby liczby pojedynczej i trzeciej osoby liczby mnogiej zmienia się w „si”. (Musieć) uważać na to. Teraz rozumiesz?
 Maria: Myślę, że tak. (Lubić), kiedy mi (tłumaczyć) to, czego nie rozumiem. (Robić) to tak jasno.
 Adam: O, dziękuję za komplement. (Robić) to, jak umiem.
 Maria: Muszę już kończyć...
 Adam: Przepraszam, nie (słyszeć)..
 Maria: Muszę już kończyć, bo codziennie w południe (chodzić) na lektorat, a już prawie dwunasta.
 Adam: Widzę, że nie (lubić) rozmawiać ze mną...
 Maria: O, nie! Naprawdę lubię, ale nie mam czasu...
 Adam: No tak, (uczyć) się bardzo pilnie. Cześć!
 Maria: Cześć! Do zobaczenia, do jutra.